

Sygn. akt IX Ka 330/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 listopada 2020 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie IX Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: sędzia SO Iwona Konopka

Sędziowie: sędzia SO Magdalena Roszkowska - Matusik

sędzia (del.) SR Agnieszka Jąźwińska (spr.)

Protokolant: Agata Dłużniewska

przy udziale prokuratora Andrzeja Józwicka

po rozpoznaniu w dniu 27 listopada 2020 r.

sprawy Ł. K.

skazanego wyrokiem łącznym

na skutek apelacji wniesionej przez skazanego

od wyroku łącznego Sądu Rejonowego w Piasecznie z dnia 20 grudnia 2019 r. sygn. akt II K 590/18

orzeka:

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

- w komparycji zaskarżonego wyroku dodaje punkt 17, ustalając, że wobec skazanego zapadł również wyrok Sądu Rejonowego w Legionowie z dnia 14 listopada 2018 r., sygn. akt II K 326/17 za czyn z art. 286 § 1 k.k. popełniony w dniu 20 listopada 2013 r., którym orzeczono karę 2 lat pozbawienia wolności oraz na podstawie art. 33 § 2 k.k. karę grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych po 20 złotych każda;

- węzłem kary łącznej grzywny z punktu II zaskarżonego wyroku obejmuje dodatkowo karę grzywny orzeczoną w wyroku Sądu Rejonowego w Legionowie z dnia 14 listopada 2018 r., sygn. akt II K 326/17 oraz karę grzywny orzeczoną w wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie z dnia 31 stycznia 2017 r., sygn. akt X K 17/11 i wymierza skazanemu Ł. K. łączną karę grzywny w wysokości 400 (czterystu) stawek dziennych po 10 (dziesięć) złotych każda,

- węzłem kary łącznej pozbawienia wolności z punktu III zaskarżonego wyroku obejmuje dodatkowo karę pozbawienia wolności orzeczoną w wyroku Sądu Rejonowego w Legionowie z dnia 14 listopada 2018 r., sygn. akt II K 326/17 i wymierza skazanemu Ł. K. łączną karę pozbawienia wolności w wymiarze 7 lat i 3 miesięcy;

II. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. na podstawie art. 577 kpk:

a) na poczet orzeczonej w niniejszym wyroku kary łącznej pozbawienia wolności zalicza skazanemu okresy rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie:

- VIII K 268/15: od dnia 23 marca 2015 r. godz. 19:50 do dnia 24 marca 2015 r. godz. 21:30;

- III K 901/16: od dnia 26 września 2019 r. do dnia 27 listopada 2020 r., od dnia 24 lutego 2016 r. godz. 19:50 do dnia 25 lutego 2016 r. godz. 21:30,

b) na poczet orzeczonej w punkcie IV zaskarżonego wyroku kary łącznej ograniczenia wolności zalicza skazanemu okresy rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie:

- IV K 299/16: od dnia 02 marca 2016 r. godz. 15:10 do dnia 03 marca 2016 r. godz. 16:15;

- II K 519/16: od dnia 06 czerwca 2016 r. godz. 13:15 do dnia 07 czerwca 2016 r. godz. 16:00;

IV. zwalnia skazanego z obowiązku ponoszenia kosztów postępowania odwoławczego, wydatki przejmując na rachunek Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	IX Ka 330/20
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

**wyrok łączny Sądu Rejonowego w Piasecznie z dnia 20 grudnia 2019 r.,
sygn. akt II K 590/18**

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca
skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego
inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości	
# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania,	

	<i>jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia</i>	
#	<i>art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia</i>	
#	<i>art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka</i>	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione	
Ł. K. został prawomocnie skazany jeszcze	

**jednym
wyrokiem:**

**wyrok Sądu
Rejonowego w
Legionowie z
dnia 14 listopada
2018 r., sygn.
akt II K 326/17**

– skazanie za czyn
popelniony w dniu
20 listopada 2013
r. z art. 286 §
1 k.k. na karę
2 lat pozbawienia
wolności i na
podstawie art. 33 § 2
k.k. na karę grzywny
w wysokości 100
stawek dziennych po
20 złotych każda

obie kary nie zostały
wykonane

**2.1.2. Fakty
uznane za
nieudowodnione**

Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
-----	-----------	--	-------	-------------

2.2. Ocena dowodów

**2.2.1. Dowody będące
podstawą ustalenia faktów**

Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
-----------------------	-------	--------------------------------------

**2.2.2. Dowody
nieuwzględnione
ustaleniu faktów
przy**

<i>(dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i>		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Związłe o powodach nieuwzględnienia dowodu

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
	<p>1. rażąca niewspółmierność kary, niewzięcie pod uwagę sytuacji osobistej i rodzinnej skazanego, zmiany jego postawy, trwającej resocjalizacji, związku podmiotowo-przedmiotowego popełnionych przez niego czynów, a w konsekwencji zastosowanie zasady asperacji, nie zaś absorpcji, bądź zbliżonej do absorpcji,</p> <p>2. naruszenie przepisów art. 7 k.p.k. poprzez ustalenie, iż mimo ścisłego związku podmiotowo-przedmiotowego pomiędzy czynami objętymi wyrokami, podlegającymi łączeniu, należy zastosować zasadę asperacji, gdy właściwym byłoby zastosowanie zasady pełnej absorpcji</p> <p>5. dowolna ocena materiału dowodowego, a w szczególności opinii o skazanym i wyroków skazujących, a w konsekwencji niezwrócenie uwagi na związek</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadne</p>

	<p>podmiotowo-przedmiotowy czynów i odbywania od dłuższego czasu kary pozbawienia wolności, co powinno mieć wpływ na orzeczenie kar łącznych w niższym wymiarze</p> <p>a w konsekwencji błąd w ustaleniach faktycznych polegający na uznaniu, iż należało orzec kary łączne pozbawienia i ograniczenia wolności na zasadzie asperacji</p>	
<p>Związłe o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Wskazane zarzuty okazały się całkowicie bezzasadne.</p> <p>Rażąca niewspółmierność kary zachodzić może tylko wówczas, gdy na podstawie ujawnionych okoliczności, które powinny mieć zasadniczy wpływ na wymiar kary, można by przyjąć, iż zachodziłaby wyraźna różnica pomiędzy karą orzeczoną przez Sąd pierwszej instancji, a karą, jaką należałoby wymierzyć w instancji odwoławczej, w następstwie prawidłowego zastosowania dyrektyw wymiaru kary. Nie chodzi tu o każdą ewentualną różnicę w ocenach, co do wymiaru kary, ale o różnicę tak zasadniczej natury, iż karę dotychczas wymierzoną nazwać można byłoby - również w potocznym znaczeniu tego słowa - „rażąco” niewspółmierną, tj. niewspółmierną w stopniu nie dającym się zaakceptować (tak SN w wyroku z 14 XI 1973 r. III KR 254/73, OSNPG 1974 z 3-4, poz. 51 oraz w wyroku z 02 II 1995 r. II KRN 198/94 OSNPK 1995 z. 6 poz. 18).</p>		

Nie sposób podzielić zarzutu podnoszonego przez skazanego, iż Sąd pierwszej instancji w sposób niedostateczny rozważył przy wymiarze kary okoliczności łagodzące dotyczące osoby oskarżonego, zmiany jego postawy, resocjalizacji – wyraźna i prawidłowa ocena tych okoliczności, dokonana została w treści uzasadnienia zaskarżonego wyroku. Podnoszony przez skazanego fakt wykonania części orzeczonych wobec niego kar w żadnej mierze nie stanowi okoliczności łagodzącej. Jeśli zaś chodzi o wielokrotnie wskazywany w apelacji argument „ścisłych związków podmiotowo-przedmiotowych między czynami” nie sposób, w ocenie Sądu II instancji, go podzielić, biorąc pod uwagę rozbieżność kwalifikacji czynów, za które wymierzono kary podlegające połączeniu oraz idącą za tym rozbieżność podmiotową w zakresie pokrzywdzonych. Nadto popełnione przez skazanego czyny, charakteryzują się naruszeniami różnych prawnie chronionych dóbr. Sąd I instancji prawidłowo ocenił również treść opinii penitencjarnej, jednakże postawa skazanego i pozytywna prognoza kryminalistyczna wobec niego nie stanowią okoliczności wyjątkowych, uzasadniających szczególne traktowanie przy orzekaniu kary łącznej, lecz winny stanowić normę w przypadku osób odbywających karę pozbawienia wolności (por. wyrok SA w Gdańsku z 25 marca 2019 r., II AKa 362/18). Wyrok łączny jest instytucją, która ma racjonalizować wymiar kary, a nie służyć jedynie poprawie sytuacji skazanego. Zasadę absorpcji stosować zaś należy wyjątkowo. Przytoczona przez skarżącego argumentacja nie

<p>mogła doprowadzić do zmiany zaskarżonego wyroku w kierunku przez niego postulowanym. Orzeczenie Sądu I instancji pozostaje w pełni adekwatne do dyrektyw, wyznaczonych dyspozycją art. 85a k.k.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>orzeczenie kar łącznych w lagodniejszym wymiarze: do 5 lat pozbawienia wolności i do 12 miesięcy ograniczenia wolności</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>W konsekwencji stwierdzenia przez Sąd odwoławczy bezzasadności podniesionych w apelacji zarzutów wniosek apelacji pozostawał bezzasadny. Orzekając w przedmiocie kar łącznych Sąd Rejonowy uwzględnił wszelkie okoliczności, mające wpływ na rozstrzygnięcie, w tym przede wszystkim treść art. 85 a k.k. oraz art. 86 k.k. Mając na względzie spełnienie przez karę celów zapobiegawczych i wychowawczych, które ma osiągnąć w stosunku do skazanego oraz potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa, Sąd I instancji słusznie zastosował względem skazanego zasadę asperacji, istotnie odbiegającą od kumulacji kar jednostkowych.</p>		
<p>Lp.</p>	<p>Zarzut</p>	
	<p>3. niewskazanie w uzasadnieniu wyroku na</p>	<p># zasadny</p>

	<i>jakiej podstawie nie dokonano połączenia kar wskazanych w punktach 1-4, 7, 10 i 14 zaskarżonego wyroku oraz odniesienie się do kar jednostkowych zasądzonych w łączonych wyrokach w kontekście wymiaru kary</i>	# częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
Rzeczywiście w uzasadnieniu wyroku łącznego nie wskazano przyczyn, dla których Sąd Rejonowy umorzył postępowanie w sprawie wyroku łącznego w zakresie kilku z wyroków jednostkowych. Analiza tegoż wyroku wskazuje, iż Sąd ten stosownie do treści art. 85 § 1 k.k. w brzmieniu na datę orzekania umorzył postępowanie w zakresie wyroków już wykonanych. Niezrozumiałe jest brzmienie drugiej części tego zarzutu.		
Wniosek		
brak wniosku	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Jak wynika z treści art. 455a k.p.k. nie można uchylić wyroku z tego powodu, iż jego uzasadnienie nie spełnia wymogów określonych w treści art. 424 k.p.k.		
Lp.	Zarzut	

	4. niewskazanie w wyroku łącznym okresów pozbawienia wolności, które winny być zaliczone na poczet kary łącznej	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny , częściowo zasadny albo niezasadny		
Zgodnie z treścią art. 577 k.p.k. – w wyroku łącznym należy, w miarę potrzeby, wymienić okresy zaliczone na poczet kary łącznej. Rzeczywiście Sąd Rejonowy nie dokonał tego zaliczenia, co konwalidował Sąd Okręgowy w punkcie III swego wyroku.		
Wniosek		
zawarty w treści uzasadnienia wniosek o zaliczenie na poczet kary łącznej, brzmiący „odbyłem również w trakcie całego tego dwuletniego postępowania karnego kary pozbawienia wolności, stąd też fakt ten również powinien zostać zaliczony na poczet orzeczonej kary łącznej”, ewentualnie potraktowanie odbytych kar jako okoliczności łagodzącej przy wymiarze kary łącznej	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny , częściowo zasadny albo niezasadny .		
Z uwagi na to, iż węzłem kary łącznej objęte zostały kary jeszcze niewykonane zaliczenie mogło objąć jedynie okresy zatrzymania i odbycia kar w tychże połączonych sprawach (art. 63 § 1 k.k.). W okresie, który wskazuje skazany odbywał on kary		

orzeczone w sprawach, co do których postępowanie w sprawie wyroku łącznego zostało umorzone (IV K 596/16, III K 47/17).

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
1.	<p>Sąd wziął pod uwagę z urzędu, iż:</p> <ol style="list-style-type: none"> wobec skazanego zapadł jeszcze jeden prawomocny wyrok, to jest wyrok Sądu Rejonowego w Legionowie z dnia 14 listopada 2018 r., sygn. akt II K 326/17 za czyn z art. 286 § 1 k.k. popełniony w dniu 20 listopada 2013 r., którym orzeczono karę 2 lat pozbawienia wolności oraz na podstawie art. 33 § 2 k.k. karę grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych po 20 złotych, nadto Sąd Rejonowy pominął w sentencji wyroku łącznego jednostkowy wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie z dnia 31 stycznia 2017 r., sygn. akt X K 17/11, wskazany w komparycji wyroku łącznego <p>kary grzywny orzeczonej tym wyrokiem na podstawie art. 33 § 2 k.k. Sąd Rejonowy nie objął ani węzłem kary łącznej grzywny, ani też postępowania w przedmiocie wyroku łącznego w tym zakresie nie umorzył</p>
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
Oboma wskazanymi wyrokami orzeczono kary, które nie zostały wykonane, a zatem podlegały objęciu węzłami kar łącznych. Jednocześnie nie zachodził żaden z przypadków przewidzianych w art. 437 § 2 zd. drugie k.p.k. Utrzymanie zaskarżonego wyroku w tej sytuacji byłoby rażąco niesprawiedliwe dla sytuacji skazanego w rozumieniu art. 440 k.p.k.	
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	

1.	Przedmiot utrzymania w mocy
<i>W punkcie II wyroku Sądu Okręgowego utrzymano w mocy zaskarżony wyrok w zakresie pozostałym po jego zmianie z urzędu wskazanej w punkcie I wyroku Sądu Okręgowego.</i>	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
Podnoszące przez skarżącego argumenty za obniżeniem kary łącznej ograniczenia wolności i kary łącznej pozbawienia wolności okazały się bezzasadne. Sąd Okręgowy nie dostrzegł okoliczności przemawiających za zmianą lub uchYLENIEM zaskarżonego orzeczenia w zakresie kary łącznej ograniczenia wolności, zmiana zaś w zakresie kary łącznej pozbawienia wolności nastąpiła z urzędu.	
<i>5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</i>	
1.	<i>Przedmiot i zakres zmiany</i>
w komparycji zaskarżonego wyroku dodano punkt 17, ustalając, że wobec skazanego zapadł również wyrok Sądu Rejonowego w Legionowie z dnia 14 listopada 2018 r., sygn. akt II K 326/17 za czyn z art. 286 § 1 k.k. popełniony w dniu 20 listopada 2013 r., którym orzeczono karę 2 lat pozbawienia wolności oraz na podstawie art. 33 § 2 k.k. karę grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych po 20 złotych każda	
<i>Zwięźle o powodach zmiany</i>	
Wskazany wyrokiem orzeczono dwie kary, podlegające połączeniu, z uwagi, iż w chwili orzekania przez Sąd II instancji nadal nie były wykonane. Konieczne zatem było uzupełnienie komparycji zaskarżonego wyroku Sądu Rejonowego o tenże wyrok jednostkowy.	
2.	<i>Przedmiot i zakres zmiany</i>

<p>węzłem kary łącznej grzywny z punktu II zaskarżonego wyroku objęto dodatkowo karę grzywny orzeczoną w wyroku Sądu Rejonowego w Legionowie z dnia 14 listopada 2018 r., sygn. akt II K 326/17 oraz karę grzywny orzeczoną w wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie z dnia 31 stycznia 2017 r., sygn. akt X K 17/11 i wymierzono skazanemu Ł. K. łączną karę grzywny w wysokości 400 (czterystu) stawek dziennych po 10 (dziesięć) złotych każda</p>	
<p>Zwięźle o powodach zmiany</p>	

	<p>Obie wskazane kary grzywny, jako niewykonane, podlegały połączeniu, dlatego też Sąd Okręgowy uzupełnił istniejący węzeł kar łącznych o te dwie kary. Jednocześnie nie umknęło Sądowi Okręgowemu, iż takie dodatkowe objęcie istniejącym węzłem kolejnych kar możliwe jest wyłącznie na korzyść skazanego (art. 440 k.p.k.). Sąd przeanalizował zatem proporcję, jaką zastosował pierwotnie Sąd Rejonowy dokonując połączenia kar grzywny w węzeł nieobejmujący tych dodatkowych kar:</p> <ul style="list-style-type: none"> - 100 stawek dziennych po 10 zł każda – IV K 582/15 - 200 stawek dziennych po 10 zł każda – V K 15/16 - 200 stawek dziennych po 10 zł każda – V K 179/17 <p>kara łączna grzywny 300 stawek dziennych po 10 zł każda.</p> <p>Sąd Okręgowy dołączył do tego węzła dwie kary grzywny:</p> <ul style="list-style-type: none"> - 360 stawek dziennych po 10 zł każda – X K 17/11 - 100 stawek dziennych po 20 zł każda – II K 326/17. <p>By nie uchybić przyjętej przez Sąd Rejonowy proporcji na niekorzyść skazanego – Sąd Okręgowy wymierzył mu łączną karę grzywny w wysokości 400 stawek dziennych po 10 zł każda. Takie ukształtowanie tejże kary łącznej niewątpliwie nastąpiło na korzyść skazanego. Sąd Okręgowy miał przy tym również na uwadze dyrektywy wskazane w art. 85a k.k. i art. 86 k.k.</p>
<p>3.</p>	<p>Przedmiot i zakres zmiany</p>

<p>węzłem kary łącznej pozbawienia wolności z punktu III zaskarżonego wyroku objęto dodatkowo karę pozbawienia wolności orzeczoną w wyroku Sądu Rejonowego w Legionowie z dnia 14 listopada 2018 r., sygn. akt II K 326/17 i wymierzono skazanemu Ł. K. łączną karę pozbawienia wolności w wymiarze 7 lat i 3 miesięcy</p>	
<p>Zwięźle o powodach zmiany</p>	
<p>Wskazana kara pozbawienia wolności, jako niewykonana, podlegała połączeniu, dlatego też Sąd Okręgowy uzupełnił istniejący węzeł kar łącznych o tą karę. Ponownie wskazać należy, iż nie umknęło Sądowi Okręgowemu, iż takie dodatkowe objęcie istniejącym węzłem kolejnej kary jednostkowej możliwe jest wyłącznie na korzyść skazanego (art. 440 k.p.k.). Sąd przeanalizował zatem proporcję, jaką zastosował pierwotnie Sąd Rejonowy dokonując połączenia kar pozbawienia wolności w węzeł nieobejmujący tej dodatkowej kary:</p> <ul style="list-style-type: none"> - 6 miesięcy – VIII K 268/15 - 4 lata – X K 17/11 - 2 lata i 10 miesięcy – III K 901/16 - 11 miesięcy – II K 1305/15 <p>kara łączna 6 lat i 3 miesięcy pozbawienia wolności.</p> <p>Sąd Okręgowy dołączył do tego węzła karę pozbawienia wolności w wymiarze:</p> <ul style="list-style-type: none"> - 2 lat - II K 326/17. <p>By nie uchybić przyjętej przez Sąd Rejonowy proporcji na niekorzyść skazanego – Sąd Okręgowy wymierzył mu łączną karę pozbawienia wolności w wysokości 7 lat i 3 miesięcy. Takie ukształtowanie tejże kary łącznej niewątpliwie nastąpiło na korzyść skazanego. Sąd Okręgowy miał przy tym również na uwadze dyrektywy wskazane w art. 85a k.k. i art. 86 k.k.</p>	
<p>5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</p>	

5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia	
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania	
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku	
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
6. Koszty Procesu	

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
IV	Na podstawie art. 634 k.p.k. w zw. z art. 624 § 1 k.p.k. Sąd Okręgowy zwolnił skazanego od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, uznając, że ich poniesienie w jego obecnie trudnej sytuacji życiowej byłoby dla niego zbyt uciążliwe.

7. PODPIS

1.3. Granice zaskarżenia	
Kolejny numer załącznika	1
Podmiot wnoszący apelację	skazany
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	rażąca niewspółmierność kary łącznej, brak zaliczenia na jej poczet okresów pozbawienia wolności

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć		

	wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana